

KNISTER

TINA
Superbruixa

 Brúixola

a l'antic Egipte

Direcció del Projecte Editorial:

Trini Marull

Direcció Editorial:

Begoña Lozano

Edició:

Cristina González

Preimpresió:

Pablo Pozuelo

Disseny de coberta:

Miguel Ángel Parreño

Traducció:

Marga G. Borràs

Il·lustracions:

Birgit Rieger

Títol original: *Hexe Lilli auf magischer Rettungsmission*

© Arena Verlag GmbH, Würzburg, Germany, 2021

www.arena-verlag.de

Aquest llibre s'ha negociat a través d'Ute Körner Literary Agent, SL - www.uklitag.com

© Editorial Brúixola (GEB, SL), 2022

Maresme, 107-109

08019 Barcelona

www.brunolibros.es

Reservats tots els drets. És rigorosament prohibida, sense l'autorització escrita dels titulars del *copyright*, la reproducció o la transmissió total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment mecànic o electrònic, incloent-hi la reprografia i el tractament informàtic, com també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer o préstec públics.

ISBN: 978-84-1349-204-9

Dipòsit legal: M-17157-2022

Printed in Spain

KNISTER

a l'antic Egipte

**Al final d'aquest llibre
trobaràs un truc fantàstic
del país dels faraons.**

Però no siguis
impacient i...
espera a arribar
a la pàgina 93!

Aquesta és la **Tina**, la superbruixa protagonista de la nostra història.

Té més o menys la teva edat i sembla una nena normal i corrent. Bé, en realitat ho és..., però no del tot.

I és que la Tina té una cosa ben especial: un **llibre de màgia!**

Un bon dia, la Tina es va trobar aquest llibre al costat del llit.

Era el llibre d'encanteris de l'eixelebrada **bruixa Baduixa**, que en principi, a manera de prova, volia passar-lo a una bruixa més jove.

La Tina va comprendre de seguida que aquell llibre contenia

encanteris de debò i uns trucs
de bruixa d'allò més esbojarrats.
Ja n'ha provat uns quants.

Però compte...!

Val més que no provis d'imitar
els conjurs de la Tina,
perquè...

Si en llegir una paraula
t'equivoques,
el teu raspall de dents
esdevindrà escombra;
la professora, un monstre
abominable;
i el gelat que et menges,
un cogombret
en vinagre.

Bé, doncs..., a continuació,
capbussa't en el plaer
de la **superlectura**
amb les aventures
de la Tina Superbruixa!

Capítol 1

En el qual en Pitus
se'n va de viatge tot sol

Quan la Tina arriba de l'escola a casa, en Pitus i la mare ja l'esperen per dinar.

La nena deixa caure la motxilla sota el penjador del rebedor i s'asseu a taula.

—Sento arribar tard —es disculpa—. M'he entretingut parlant amb la *Mònica* al pati de l'escola. Feia taaant temps que no ens vèiem!

—No passa res —diu la mare—. Com ha anat el matí?

—Molt bé! —exclama la Tina—. Ens hem explicat el que hem fet durant les vacances. La Mònica ha estat amb els seus pares a *Egipte*.

—Que genial! —crida en Pitus—. Segur que ha anat amb *camell*.

—Doncs sí —confirma la Tina—, i va visitar les piràmides i un basar de debò.

—Què és un **başar**?

—pregunta el seu germà petit.

—És un mercat molt gran on es pot comprar de tot —contesta la mare.

—La Mònica hi va comprar aquesta cadena **tan bonica** —explica la Tina, que deixa la cadena sobre la taula i continua—: La gent de l'**antic Egipte** portava adorns com aquest. Creien que els penjolls com aquests els duïen bona sort.

En Pitus estudia els penjolls amb la lupa que porta des de fa dies penjada al coll amb una cinta.

—Són de debò? És cert que porten **bona sort**? —pregunta sorprès.

—No sé si són de debò —riu la Tina—. Però si t'ho creus, segur que porten bona sort —i empenyent un dels penjolls per

sobre de la taula cap a en Pitus, li diu—:
Té, queda-te'l.

Tot content, el germanet se'n va
a buscar el seu **àlbum il·lustrat**
sobre l'antic Egipte. Mentre
el fulleja, es fica el dit **índex**
a l'**orella esquerra**. Sempre ho fa.

La mare mira el rellotge i demana als
nens:

—Podeu desparar taula, sisplau? He promès a la veïna que l'ajudaria a netejar les finestres. Segur que la **senyora Tapaneres** ja m'està esperant.

—És clar que sí —promet
la Tina.

Però tan aviat com la mare surt de casa, la Tina té pensat fer una cosa molt diferent.

—Comença tu —diu a en Pitus, i ella desapareix a la seva habitació.

La **cadena** li ha donat una idea.

Potser sí que els penjolls venen de l'antic Egipte. En aquest cas, li servien per fer el «**Salt de la bruixa**» i plantar-se a l'època dels faraons!

Treu el seu **llibre secret de màgia** de sota el llit per buscar-hi un parell de **fórmules màgiques** sobre Egipte.

Si funcionés, qui sap què podria descobrir.

La Tina obre el gruixut llibre i...

Ja ho té!

Sota la paraula «**Faraó**», hi troba una sèrie d'estrany grafismes. La Tina sap que es tracta de **jeroglífics**.

Més avall explica com s'ha de fer l'encanteri:

Ni massa flux ni massa fort,
llegeix cada paraula a poc a poc.
Amb la mà dreta has d'agafar
una cosa de l'indret llunyà.
Gira el dit índex esquerre
a l'orella esquerra mentre...

La Tina no pot seguir llegint perquè sent un **terrabastall** a la cuina.

Deixa el llibre a terra, s'aixeca d'un bot i corre cap allà.

Apa, quin desastre!

—El cassó de **salsa de tomàquet** m'ha relliscat de la mà —gemega en Pitus.

La Tina sospira i li proposa:

—Ves al bany, dutxa't i després posa't roba neta. Mentrestant, jo netejaré tot això.

Hi ha **restes** de salsa de tomàquet per tota la cuina.

A la Tina l'espera molta feina. **S'empipa** amb ella mateixa: hauria d'haver desparat taula abans que res!

Un cop dutxat i canviat, en Pitus aprofita l'ocasió per donar una ullada a l'habitació de la Tina.

Sap que no hauria de fer-ho. Des que fa unes setmanes va pintar uns **dinosaures** a la llibreta dels deures de la Tina, ella li té totalment **prohibit** entrar-hi.

Davant del llit, hi ha el **llibre de màgia** obert.

Encuriolit, en Pitus s'ajup i mira de prop els símbols i els dibuixos. Tot allò li sembla molt **estrany**, només la imatge de l'**amulet** li resulta familiar.

Amb la mà dreta, en Pitus es treu el penjoll de la butxaca.

En efecte! El penjoll és idèntic al que hi ha al llibre.

Però què volen dir aquells dibuixos?

En Pitus rumia mentre es furga
l'**orella esquerra** amb l'**índex**.

A poc a poc va anomenant un dibuix
després de l'altre:

—Ocell, ull, escarabat.

L'últim dibuix és un altre animal.

—Això és un cuc? —murmura en Pitus—.
O és una **serp**?

En Pitus sent el vent xiulant-li a les orelles, i **es mareja**.

De cop, aterra bruscament dins un **cistell** a les **fosques**.

Encara una mica atordit, s'aixeca i topa amb el cap contra la tapa del cistell.

I ara, on deu ser?

Un home baixet vestit amb una túnica **blanca** i el cap embolicat amb una tela neteja amb una gran ploma el cistell on es troba en Pitus.

És el **cisteller**, que observa satisfet la seva obra i diu:

—Aquest cistell m’ha quedat especialment bé. En trauré uns bons guanys.

De sobte, la porta s’obre de bat a bat i un home esplèndidament vestit entra al taller.

El cisteller es posa de genolls en senyal de respecte i pregunta atabalat:

—Oh, **Gran Sacerdot**, quin honor per a la meva humil casa. En què us puc servir?

El sacerdot mira al seu voltant i diu en to autoritari:

—El nostre amo, el **Faraó**, celebra avui l'aniversari del seu naixement i desitja un cistell per a la seva **serp favorita**. Ensenya'm el millor que tinguis.

Abans que el cisteller pugui respondre, el sacerdot assenyala el cistell on es troba en **Pitus** i diu decidit:

—Aquest li agradarà, al Faraó. Servents, porteu aquest cistell al **palau**!

Llança una bossa amb **monedes** sobre el mostrador de la botiga i surt sense dir adeu.

—Moltes gràcies, noble senyor, i torneu a honrar-me aviat amb la vostra visita!

—exclama el cisteller, i comença a comptar les monedes amb **avidesa**. No sospita el que hi ha a dintre del seu millor cistell.

El sacerdot torna cap al palau, mentre els servents tiren d'un carro daurat que transporta el gran i bonic cistell on es troba en *Pitus*.

